Nr. 33.
13.
desbr.

Lög

um

breyting á 1., 5., 6. og 8. grein í lögum 13. janúar 1882 um borgun til hreppstjóra og annara, sem gjöra rjettarverk.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Til hreppstjóra í hverjum hrepp skal ár hvert greiða úr landssjóði þóknun, er nemi 50 aurum fyrir hvern innanhreppsmann, sem býr á jörð eða jarðarparti, er metinn sje til dýrleika eigi minna en 5 hundruð eptir gildandi jarðamati, og ennfremur 50 aura fyrir hvern innanhreppsmann, er á haustþingi telur til tíundar eigi minna en $^1/_2$ lausafjárhundrað. Þóknun til hreppstjóra má þó aldrei vera undir 24 krónum.

2. grein.

Þá er tveir hreppstjórar eru í sama hreppi, skal þóknuninni skipt milli þeirra á þann hátt, að sá hreppstjóranna, sem er formaður undirskattanefndar, fái tvo hluti, en hinn þriðjung.

Leggi hreppstjóri niður sýslan sína eða deyi hann fyrir lok fardagaársins, fær hann eða dánarbú hans $^1/_{12}$ hluta af ársþóknuninni fyrir hvern heilan mánuð, er hann hefur í sýslan verið.

3. grein.

Þóknun þá, er ákveðin er í 1. grein, skal sýslumaður greiða hreppstjóra á manntalsþingi fyrir hvert umliðið fardagaár af tekjum landssjóðs gegn lögmætri kvittun í fyrsta sinn á manntalsþingum 1896 fyrir fardagaárið 1895—96.

4. grein.

Fyrir fjárnám eða lögtaksgjörðir ber hreppstjóra 1 kr. fyrir hvern þann, er fjárnám eða lögtak fer fram hjá, og auk þess ferðakostnaður, svo sem fyrir er mælt í 5. gr., sbr. 3. gr. laga nr. 3, 13. jan. 1882.

Nr. 33. Lög 13. desember um breyting á 1., 5., 6. og 8. grein í lögum 13. janúar 1882 um borgun til hreppstjóra og annara, sem gjöra rjettarverk.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 33.
13de
Decbr.

om

Forandring i §§ 1, 5, 6 og 8 i Lov af 13de Januar 1882 om Betaling for Repstyrere og andre, som udføre tinglige Forretninger.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Til Repstyreren i hver Rep skal der aarlig af Landskassen udredes et Honorar af 50 Øre for enhver i Reppen bosat Mand, der har Brugen af en Jord eller Jordpart, som efter den gældende Jordebog er ansat til mindst 5 Hundreders Dyrhed, samt af 50 Øre for enhver inden Reppen, som paa Efteraars-Repstinget angiver til Tiende mindst $^1/_2$ Hundrede Løsegods. Dog maa Honoraret til hver enkelt Repstyrer ikke være mindre end 24 Kr. aarlig.

§ 2.

Hvor der er 2 Repstyrere i samme Rep, fordeles Honoraret mellem dem saaledes, at den Repstyrer, der er Formand i Underskattekommissionen, faar to Trediedele, den anden en Trediedel.

Naar en Repstyrer fratræder sin Bestilling eller dør i Fardagsaarets Løb, erholder han eller hans Dødsbo en Tolvtedel af Aarshonoraret for hver hel Maaned, han har betjent Bestillingen.

§ 3.

Det i § 1 fastsatte Honorar udbetales Repstyreren af Sysselmanden paa Mandtalstinget for det forløbne Fardagsaar af Landskassens Indtægter imod lovformelig Kvittering, første Gang paa Mandtalstingene 1896 for Fardagsaaret 1895—96.

§ 4.

For Udpantningsforretninger tilkommer der Repstyreren 1 Kr. for enhver, hos hvem Udpantning foretages, og desuden Befordringsgodtgørelse som fastsat i Lov Nr. 3 af 13de Januar 1882 § 5, jfr. § 3.

Nr. 33. Lov af 13de December om Forandring i §§ 1, 5, 6 og 8 i Lov af 13de Januar 1882 om Betaling for Repstyrere og andre, som udføre tinglige Forretninger.

Nr. 33.
13.
desbr.

5. grein.

Haldi hreppstjóri í umboði sýslumanns uppboð, falla uppboðslaunin til hans óskipt, sje þau ekki hærri en 8 kr. Fari uppboðslaunin fram úr 8 kr., rennur það, sem umfram er, í landsjóð, enda haldi sýslumaður sjálfur þau uppboð, sem ætla má að hlaupi meira en 200 kr., nema forföll banni.

6. grein.

Fyrir skoðun og virðingu á lausafje borgist til jafnra skipta milli virðingarmanna eptir fjárhæð gjörðarinnar:

allt að 500 kr	3 kr.
yfir 500 — allt að 1000 kr............	4 —
— 1000 — — — 2000 —	5 —
— 2000 —	6 —

og auk þess ferðakostnaður, svo sem fyrir er mælt í 8. gr., sbr. 3. gr., laga nr. 3, 13. jan. 1882.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 13. desember 1895.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 33. Lög 13. desember um breyting á 1., 5., 6. og 8. grein í lögum 13. janúar 1882 um borgu til hreppstjóra og annara, sem gjöra rjettarverk.

§ 5. Nr. 33.

13de Decbr.

Forvalter Repstyreren efter Sysselmandens Fuldmagt en Auktion, tilfalder Auktionssalæret ham udelt, saafremt det ikke overstiger 8 Kr. Overstiger Salæret 8 Kr., tilfalder det overskydende Landskassen. Auktioner, som kunne antages at ville give et større Udbytte end 200 Kr., vil Sysselmanden selv have at forvalte, medmindre han er forhindret.

§ 6.

For Syn og Vurdering af Løsøre erlægges til lige Deling mellem Mændene efter Forretningens Beløb:

indtil 500 Kr.	3 Kr
over 500 — indtil 1000 Kr.	4 —
— 1000 — — 2000 —	5 —
— 2000 —	6 —

samt desuden Befordringsgodtgørelse som fastsat i Lov Nr. 3 af 13de Januar 1882 § 8 jfr. § 3

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 13de December 1895.

Ministeriet for Island, den 13de December 1895.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 33. Lov af 13de December om Forandring i §§ 1, 5, 6 og 8 i Lov af 13de Januar 1882 om Betaling for Repstyrere og andre, som udføre tinglige Forretninger.